

894.54.1.1

TA 78.1
Merikosti

KAKSI LAULUA

MARIA ÅKERBLOMISTA

Kirjoittanut E. M.

24409

Marian karkumatka Hämeen- linnasta.

Jos tässä laulas hieman verran neitsyt Mariasta.

Jala jamsai, jala jala, heissula vei.

Ja neitsyt Mariasta.

*Kuin apurit sen auttoi karkaamaan
sieltä, Hämeen vankilasta.*

*Jala jamsai, jala jala heissula vei,
sieltä Hämeen vankilasta.*

*Kiikarilla tähytävät vankilan pihaan,
kun Mari oli kävelyllä.*

Jala jamsai, j. n. e.

*Jo kaukaa ne tunsivat vaikka Marialla
oli vankilan puku yllä.*

Jala jamsai j. n. e.

*Toiset kuin järveltä merkin anto,
että selvä nyt ompi reitti.*

Jala jamsai, j. n. e.

*Silloin toiset vankilan muurin
ylitse rappuset heitti.*

Jala jamsai, j. n. e.

Niin näpsän kätevästi

Maria se loikkas vankilan aidan yli:

Jala jamsai, j. n. e.

*Olihan se hauskaa kuin toisella puolen,
odotti niin lämmin syli.*

Jala jamsai, j. n. e.

*Kai Marian sen vartian suggeroitti,
kun viereltä otti hän hatkan.*

Jala jamsai, j. n. e.

*Sillä olisihan varttia muuten estänyt
Marian karkumatkan.*

Jala jamsai, j. n. e.

Kai siitä vartia hämmästy
 kun Maria se muurille nousi.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Vai eiköhän vieläkin uskonut
 vaikka Maria jo järvellä sousi.
 Jala jamsai, j. n. e.

Maria kun pääsi toiselle rannalle,
 ilosta hän itki.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Kun auto se vartos valmiina ajaan
 maantietä pitkin.
 Jala jamsai, j. n. e.

Mutta pian se itku iloksi muuttui,
 kun autossa hän kelli.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Sillä olihan se hieman toisellinen
 kun on vankilan selli.
 Jala jamsai, j. n. e.

Hei, aja sinä vauhtia hurjempaa,
 niin paljon kun autos jaksaa.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Ei tule rahasta kysymys
 kyllä toverit kyydin maksaa.
 Jala jamsai, j. n. e.

No lisätään vauhtia hieman verran,
 kyllähän auto kestää.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Tätä menoa kun painamme
 ei takaa ajajat estä.
 Jala jamsai, j. n. e.

No, tämä se on hauskaa, tästä minä tykkään
 kun matka se kuluu pian.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Kun Hämeenlinnassa Koskelle asti
 kesti muutamia minuttia.
 Jala jamsai, j. n. e.

Vaan eihän sitä hauskaa kauvan kestä,
kun päästiin Koskelle asti.

Jala jamsai, j. n. e.

Niin auto se ajoi täydellä
höyryllä sillan pylväitä vasten.

Jala jamsai, j. n. e.

Mutta onhan Marialla vahvat kermot,
kun tämänkin ajon hän kesti.

Jala jamsai, j. n. e.

Kun auto olis koskehen ajanut
mutta sillan kaide sen esti.

Jala jamsai, j. n. e.

Nyt Mari ei saanut matkaansa jatkaa
sen esti suojeluskunta.

Jala jamsai, j. n. e.

Tätä matkaansa saa hän muistella
niinkuin nähnyt olis hauskaa unta.

Jala jamsai, j. n. e.

Kyllä se Mariaa harmitti
kun ei päässytäkään määrän päähän.

Jala jamsai, j. n. e.

Jos itse mä olisin ohjannut
ei matkani päättyisi tähän.

Jala jamsai, j. n. e.

Marian sydäntä niin jurnuttaa
kun suojelijat sen estää.

Jala jamsai, j. n. e.

Olishan sitä hauskaa enemmänkin saanut,
kun yhden tunnin kestää.

Jala jamsai, j. n. e.

Eikä se Maria niin komia ole
että sillä sitä tekis mieli.

Jala jamsai, j. n. e.

Vaan se on taitava suggeroimaan
ja vielä niin liukas kieli.

Jala jamsai, j. n. e.

Oli Rasputiinikin kuuluisuus,
 Vaan voiton vie vielä Mari.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Kun Rasputini Sandran vietteli,
 ja näin petti hän Venäjän tsaarin.
 Jala jamsai, j. n. n.

Jos Rasputini vielä eläisi
 kai varmaan se Marian naisi.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Tätä kuuluisuutta kun näyteltäis
 niin rahaa sillä tienattaisi.
 Jala jamsai, j. n. e.

Tähän tämän lauluni lopetan
 ja tämä on kaikki totta.
 Jala jamsai, j. n. e.
 Toisella kerralla lisään taas
 kun Mari ensin hatkan ottaa.
 Jala jamsai, jala jala heisula vei,
 kun Mari ensin hatkan ottaa.

Maria Åkerblomin toiminnasta.

Nythän kuuluu hirmuja
 kun piru naisen haamussa.
 On tehnyt paljon pahoja.
 Jo useampia vuosia.

Sen naisen nimi oli Maria.
 Joka pikkutyttönä jo kotoaan.
 Läks' majataloon kuskiksi
 jossa pahaa työtään jo harjotti.

Kun Maria kasvoi ja vanheni
 niin pahat työt vaan eneni.
 Hän suunnitteli jo apua
 et itse pysyy hän vapaana.

Hän piti kansalle puheita
 et hän on herran profeettaa.
 Sai monta heistä uskomaan
 ia perässänsä juoksemaan.

Hän unissaan myös saarnaili
 et hän on herran lähetti.
 Monet myivät talonsa,
 Ja lahjoittivat hälle rahansa.

Ei voi kielin kerloa
 nyt tätä ihmispettoa.
 Kun herran nimen varjossa
 hän teki paljon pahoja.

Nämä ei oo pieniä tekoja
 kun suunnitteli hän murhia.
 Kun Pulkisenkin, hän kertoi niin.
 Et toimittivat jo helvettiin.

Nyt yritettiin murha uus
 sen uhriks joutuu nyt Venelius.
 Mari pyöveleitään kehoittaa,
 Venneliusta murhaamaan.

Hän Anna Römannin vietteli,
 nyt mukanansa Helsinkiin.
 Jota hän alkoi kurittaa
 ja varkaaksi myös opettaa.

Hän lapsiakin kuritti
 ja varastamaan pakotti.
 Sanoi että herra rakastaa,
 sitä joka oikein varastaa.

Jos ette ala totella
 niin annan teitä ruoskia.
 Ja sitte suolapaatihin
 kun ensin lyödään haavoihin.

Oli miehiä myös useita
 kun palveli Åkerblomia.
 Ja Vartiovaarakin herrasmies
 vaikka Marin konnantyöt hyvin ties.

Tää oli hänen huviaan
 kun Römannia saa kurittaa.
 Jos Vartiovaara on vierellä
 niin Mari on hyvällä mielellä.

Herra Vartiovaara myös
 on Åkerblommin lempityös.
 Mari vietteli sen puolelleen
 et pahaks sai sen rouvalleen.

Mitä oli rouvalla mielessä
 kun täytyi katsella vieressä,
 kun Vartiovaara rakasti
 ja Marin vierellä makasi.

Tämä ihmispeto kun vankittiin,
 mä toivoisin et' kansa siin.
 Sais tuomionsa lankettaa.
 Vaikka merrenpohjaan upottaa.

Minä kyllä toivoisin
 jos pantais' piikkilynnnyriin.
 Ja vaikka korkeata mäkeä,
 sen antais alas kieriä.

Se oli Anna Römanni,
 joka Marin salat paljasti.
 Josta lehdet tiedoittaa
 alkoi kansalle kautta maan.

Tää lauluni teitä varoittaa että,
 ette ihmissaatanaan nyt uskoisi
 ja luottaisi,
 joka monet tuskat tuottaisi.